

da bi bili pomagali kandidatom „ustavaške“ stranke do zmage. Ker pa sedanja vlada tega ni storila — čeravno so mnogi uradniki tudi ta pot ustavakom služili — ker se je postavila na čistejšo ustavno stališče in je prepustila ljudstvu, izvoliti si poslance po svoji volji, zato lažnjivo-liberalno časnikarstvo natolcuje zdaj ministerstvo, da je „liberalizmu“ nasprotno, da se vrača k reakciji itd., kajti po mislih ustavakov je „liberalizem“ to, če gospoduje nemško-liberalna stranka čez vse druge narode. Narodna ravnopravnost jim je reakcija nazadnjaštvo, federalizem in zatiranje nemštva! Kako dolgo neki se bo še mislilo, da ustavoverci niso ob vso pamet! Volilci so jih uže obsodili in ves drugi pravični svet bo isto storil kmalu. Goljufnemu nemčurskemu liberalizmu je odkljenkalo!

Mnogovrstne novice.

* *Boj s kobilicami.* Neka četa ruske armade, katera je bila zoper Tehince iz Gokčaja poslana, je na poti v Elizavetpol — kakor „Kavkaz“ poroča — na tolike trume kobilic zadela, da se je morala na štaciji Dzigamskojski ustaviti. Drugi dan je četa potovala naprej, al komaj je mogla eno vrst pota prodreti, ker se jej je gosta truma kobilic zoperstavila, katera se je vojakom na obleko, orožje in na obraze vsedla. Poveljnik čete major Lazov je zapovedal streljati na-nje. Vojaki so res streljali, al ogenj ni pregnal nadležnega mrčesa. Vojaki so se morali nazaj umakniti v Dzigamskoj, ker jim nikakor ni bilo mogoče prodreti silnih kobilicnih trum, ki so 35 kvadratnih vrst zemlje posedle.

* *Kinežki zid,* kateremu ga ni para na svetu, popisuje ameriški inženir Undank, ki v Kini vodi stavbo železnic in je pregledal ta velikanski zid, tako-le: Dolg je 360 nemških milj, visok 18 sežnjev, a širok pa 15 sežnjev. Temelj sestoji iz samega trdega granita. Na vsakih 200 do 300 korakov so trdi stolpi, visoki 25 do 30 sežnjev, a široki 24. Na zidu so z obeh strani prsobrani, tako, da morejo iti branilci od enega stolpa do drugega, da jih sovražnik ne opazi. Zid razprostira se brez obzira na tla preko gorá, dolin in ravnin; na potocih in manjih rekah sezidani so mostovi, velike reke čuva na obeh obalah mnogo močnih kul. Zid je sezidan okolo 200 let pred Kristom proti navalom Tatarov. Čas, kar so ga porabili za stavljenje tega kolosalnega zida, in trošek ne more se preračunati. Delalo ga je gotovo več milijonov ljudi.

Naši dopisi.

V Gorici 6. jul. — Najpred par besedic o zadnjem mojem dopisu (v števil. 28. „Novic“ od 9. dne t. m.). Pazljivi čitatelj je zapazil, da je kakih 9—10 vrst (od besede „Danes...“ v 17. vrsti do besed „meminisse juvat“ v 26. vrsti) celó nerazumljivih. To prihaja od tod, ker je pred temi nejasnimi vrstami izpuščena nekaj, s čemur je omenjeni odstavek v tesni zvezi. — Končal sem zadnji dopis s kandidaturom dr. Pajerjevo; današnjega naj začnem z izvolitvijo njegovo. Pretekli torek (8. t. m.) je bil hud dan v Gorici. Zdralo se je — oziroma pooblastil poslalo — 248 velikih posestnikov. Pajer je dobil 176, njegov nasprotnik Vicentini 71 glasov (Pajer in Vicentini sta sošolca). Nekdo je v „Triester Zeitung“-i preračunal, da od Vicentini-evih glasov je samih 15 došlo mu od „Isonzo“-ve stranke, katera ga je bila za kandidata postavila, ostale sta mu nabrala dva velikoposestnika, ki nista „Isonzo“-vca. S tem se hoče do-

kazati, da je „Isonzo“ vojskovodja brez vojske. *) Bodí temu, kakor koli, — zmaga Pajerjeva je sijajna vkljub vsem brezozirnim ovadam v „Isonzo“-u. Tu mi prihaja na misel, kar je nekdo rekel zastran kandidatur o volitvah: „Če ne znaš vesti izprašati in generalne spovedi opraviti — kandiduj!“ „Če ne veš, kaj je javna pokora, kandiduj!“ — Čas je dober zdravnik; razmere so gledé dr. Pajerja mnogo popravile, mnogo poravnale. — Naša dežela bode imela v državnem zboru četrvero mož, ki so — naj reče kedo, kar hoče — cvet njene inteligencije in veljave. — Še nekaj naj povem o volitveni agitaciji dne 8. julija t. l. Prilepljeni so bili po uličnih ogljih mēter široki plakati, ki so Vicentini-a priporočali v italijanskem in slovenskem jeziku. Vidite, da smo že „Isonzo“-vcem „fratelli“?! O teh plakatih piše „L'Eco“ tako-le: „Volitev poslanca za véliko posestvo je ponudila priložnost neki čudni prikazni — nepričakovani in mnogim ugodni. Prejšnji čas niso hoteli „Isonzo“ in njegovi janičarji trpeti, da bi se po mestnih zidovih ali vratih prilepljala slovenska oznanila ali razstavljala kaka slovenska znamenja. Trdili so, da je mesto italijansko in da tiste inostranske grdobe ne smejo Italijani trpeti, z eno besedo, da italijanski zidovi morajo ostati deviški ter da jih ne sme oskruniti nikak slovenski madež. Zdaj pa so se menda skesali. Pretekli torek, ker so se hoteli prikupiti slovenskim volilcem in pridobiti glasov svojemu kandidatu, dali so prilepiti po ogljih zraven italijanskih pozivov tudi velikanske slovenske plakate z debelimi črkami — priporočajoče njihovega moža. Po pravici naj povemo: ta nedolžna hudobijica ni presunila srca slovenskim volilcem, kateri so brž ko ne premislili, da tista bratovska ljubezen je bila enmalo kosmata; vendar pa — led je razbit, združba je dognana in po „Isonzo“-vem in njegovih prijatlov prizadevanji — smo zdaj vsi bratje, vsi zavezniki. Tako je tedaj preklicano prokletstvo, ki je do sedaj tlačilo slovenske spise in plakate in naši slovenski sodeželani ali someščani lahko mislijo zdaj, da, če so slovenska oznanila pripuščena, kedar je vseč „Isonzo“-u, ne bodo — gotovo ne — prepovedana, kedar bode — ne gledé na „Isonzo“ — Slovencem samim vseč, prilepiti jih. — Ecco, che l' „Eco“ è l' eco del nostro cuore! — Hočete, da Vam povem, kaj se pri nas zdaj, po volitvah, kuha v naši slovenski politiški kuhinji? kako se stranke zbirajo in urejajo? kako naš časnik lastnikov in urednikov, uredniki časnika iščejo? kako se sloga in „Sloga“ kuje? Čemu bom to pravil? Saj bode v kratkem vse očitno. Gospoda naša! če stvarite kaj za deželo in narod, bode trpežno, stanovitno; če pa samo za stranko ali za-se kaj skovate, pojde spet vse rakom žvižgat.

Iz Trsta 12. julija. (Poslano.) Čital sem v „Slov. Narodu“ in celó v tukajšnji „Edinosti“, da je trgovinska firma: „J. Pipan & Comp.“ nehala itd. Zato moram objaviti p. t. občinstvu, da se ima to le tako razumeti, da prav za prav moja firma nikakor ni nehala in da sem le sodružabnike spremenil, s katerimi svojo trgo-

*) Prebrisani „Isonzo“ „Triester-Zeitung“-o spet se svojo statistiko pobija, in sicer tako-le: Pajer je imel 49 aristokratskih glasov, 12 od tujcev in družeb, 80 slovenskih, skup 141; kar jih še manjka do 176, to je, 35 glasov je bilo italijanskih. Vicentini pa je imel od svojih 71 glasov 67 čisto italijanskih. — Dalje šteje „Isonzo“ tako-le: Vseh velikoposestvenih glasov skup je 314, italijanskih 157, slovenskih 92, od ostalih 65 pa je 16 tujih — od družeb in industrialnih ustanov — in 49 aristokratskih. O naši aristokratiji pravi „Isonzo“, da je brez narodnosti in domovine, da bi rada bila nemška, pa da nima pravice šteti se k Nemcem.

vino z boljšo materijalno podporo nadaljujem, tako, da sedaj svojim trgovinskim prijateljem lahko ugodniše ustrezam, nego mi je bilo prej mogoče.

Josip Pipan,

vodja trgovske hiše J. Pipan & Comp.

Iz Koroškega 13. julija. (*Volitve*) so pri kraji in nam Korošcem se zdaj žalostna pesem poje, da smo liberalce in Nemce volili v državni zbor. Res je skor tako, in marsikaj smo sami zakrivali, ker smo premalo storili, da bi si bili vsaj v par krajih zagotovili gotovo zmago. Vsaka volitev je boj, a o volitvah, ki smo jih zdaj imeli, ni bilo nikomur treba preroku biti, da je lahko naprej vedel, da bode volilni boj hud, kakor nobeden prejšnjih. Zato bi bilo treba očitne in dobre organizacije pod zastavo slovensko. Te pa smo pogrešali, čeravno koroška dežela šteje 120.000 Slovencev. Res je, da je volilni red tudi pri nas tako skovan, da nemški volilci zamorejo slovenske zadušiti in da je skrajni čas, da se premeni krivična volilna postava, vendar smo Slovenci na Koroškem vsakako preveč polžeki, ki brž stisnemo roge, če nam le Nemeč blizo pride. To ni prav! Pokažimo svetu, kakor naši bratje na Štajarskem kažejo svojim nemškim deželanom, da tretjina prebivalcev Koroške je slovenska in da po takem nam ne gré samo davkov plačevati in vojakov armadi dajati, temveč da nam gré tudi primerni zastop v deželnem in državnem zboru. Ne bodimo zadovoljni samo s tem, da po naši družbi sv. Mohora gre na tisoče slovenskih knjig po svetu, ampak skrbimo tudi za to, da se našega naroda prime teh naukov kaj, ki jih po naši tiskarni dobivajo Slovenci družih dežel! Če ne nategnemo vseh naših moči za narodno ravnopravnost, bati se nam je, da Nemci izbrišejo nas Slovence na Koroškem iz vrste slovenskega naroda. Vse zadnje volitve so nam zopet kazale, s kakoršnjimi zvijačami so nasprotniki naši si sèm ter tje priborili zmago na volišči, — kako so na volišči v zadnjem hipu omajali volilne može na svojo stran, — kako so župnike in farne provizorje izpuščali iz vrste volilcev, — kako cele rajde železniških inženirjev potisnili v imenik volilcev, — kako so kričali „farjev“ ne volite, „Slovencev“ ne volite, in da nekaterim celó nobeno sredstvo ni preumazano bilo, da bi se ga ne bili poslužili za dosego nepoštenega svojega namena. V tacih okoliščinah je treba krepko in očitno z odprtim vezirjem na noge stopiti, vsaj imamo tudi pri nas rodoljubov, katerih beseda veljá. In če v takem položaji tudi pademo, pademo častno, zastava slovenska ne bode zato nikakor osramotena, al vsaka tako zgubljená vojska je stopinja bliže k zmagi, katere smo gotovi, kedar nam bo volilni red pravičen in narod naš politično bolj zdrاملjen in se bode sramoval, pokladati se tujčevi pèti!

Iz Savinske doline 10. jul. (*Opat celjski Wretschko* — „avis rara“.) — V Celji imajo opata, ki mu je imé Wretschko, ki se po pravici zove zdaj „redka tica“ med duhovščino in katero si bode morebiti še kak menažerijsk lastnik kupil, da jo pelje po svetu in v posebni kletki kaže za doplačanih 20 krajc. In zakaj neki? — bodo vprašali naši bralci. Zato, ker ga ni duhovnika v celi Avstriji, ki bi pri zadnjih volitvah bil tako strastno agitiral, kakor on, in s tem pripomogel, da je bil izvoljen brezverski dr. Forregger, kateri se je v „Cillier Zeitg.“ ponujal za poslanca v državni zbor s tem, da je psoval duhovnike, lagal zoper grofa Hohenwarta in blata nanosil na vse, kar je Slovincem drago in sveto. In za tega človeka je indirektno delal opat celjski, sin matere slovenske tako brezobzirno strastno, da nam zgodovina agitacij ne kaže enacega trobentarja, kajti spozabil se je celó tako, da je v glasovito „Ciljerco“ natisniti dal poziv do celjskih meščanov, v katerem osramo-

tuje g. Berksa, ki so si ga — če tudi ne vsi radi — izbrali Slovenci za svojega kandidata. S tem pozivom je gladil pot poslanstvu Forreggerjevemu, ker je oplasil mnogo volilcev, ki bi bili volili Berksa. Naj bi bil zaslepljeni opat že agitiral drugače zoper Berksa, — prosta mu pot! — al da celó s pismom v nemčurskem časniku na očitnost stopi pred volilce, to je nekaj, česar od duhovnika ne nahajamo še v zgodovini volitev na zemlji slovenski! Po pravici mu gré tedaj naslov „avis rara“, ki je vsa sposobna, da se kaže slovenskemu svetu v tičniku menažerijskem!

Iz Dolenjskega 10. julija. (*Zadnje volitve. Želje do državnih poslancev.*) Zadnje volitve v državni zbor, ki so se pri nas jako tiho, brez vsakega šuma in hrupa vršile, bile so v marsikaterem obziru zanimive. Pokazale so prvič, da zavedni del naroda stoji popolnem na strani svojih voditeljev, da pa se tudi manj izobraženi, politično manj izvedeni ljudje k pravični narodni stranki nagnejo, ako pri volitvah vlada ostane neutralna. Ces. uradniki se zadnji pot niso v volitvene zadeve toliko in tako vtikali, kakor drugekrati, zato smo Slovenci hvaležni ministru Taaffeju, čegar volja je bilo tako postopanje. Da so vkljub izrečeni ti vladni neutraliteti uradniki vendar imeli za-se prosto voljo pri volitvi, kaže to, da jih je mnogo vendar le volilo nemčurskega kandidata (pri nas nekdanjega „landtagskorporala“ Kromerja), da se jih je le malo volitve zdržalo in so le malokateri za narodnega kandidata glasovali. Da kandidati a la Dežman, Vesteneck, Kromer, niso bili čisto po Taaffejevem okusu, to mislim, ni nobena skrivnost. Zakaj pa vendar je še toliko uradnikov pri nas za nje glasovalo, to je izviralo iz tega, da so menda z Dunaja dohajale dvojne želje, kakoršne gojé namreč sedanji dvojni ministri še. Grof Taaffe želi državi mirú in sprave, drugim pa se menda ne dopada pravična njegova želja, naj tudi Slovani uživajo narodno ravnopravnost. Uradniki naši, glasujoči za nemčurstvo, so toraj navdihnjeni bili po takih ministrih, kakoršen je Stremayr in so še drugi. Veliko veliko bi se dalo pisati o tem kapiteljnu, a pustimo to na strani, kar je bilo, in upajmo, da bode vprihodnje bolje in nam pomaga bodoča večina državnega zbora in bodoča vlada. Uže 12 let na papirji stoječa ravnopravnost slovenska naj bi se vendar enkrat djansko izvéla, slovenskemu jeziku naj bi se vendar odprla pot v urade in šole, slovensko slovstvo naj bi vlada enako podpirala, kakor nemško, domače naše uradnike in učitelje naj bi ne pošiljala na tuje, nemških ljudi nam ne vsiljevala. Poleg tega naj bi naši državni poslanci na to delali, da se velika in ogromna davkowska bremena našemu kmetu odvzemó in olajšajo. Na Dolenjskem, na pr., gré posestvo za posestvom na kant, in kdo največ zahteva eksekucijsko prodajo? Največ davkarije. Davek se toraj mora in mora kmetu znižati, naj začne vlada štediti (šparati), kjer koli hoče. In na mnogih stranéh se more pri dobri volji kaj prihraniti; tako bi se gotovo dalo veliko prihraniti, ako se okrajna glavartva odpravijo, za kar sta uže davno v kranjskem deželnem zboru pledirala dr. Bleiweis in dr. Toman. Tudi pri šolstvu bi se lahko mnogo prihranilo. Čemu je, na priliko, slabo obiskani realni gimnazij v Kočevji? Čemu so se osnovala povsod ženska učiteljišča? Gradec, Celovec in Ljubljana imajo tako drage zavode, katere bode treba vse zopet zatvoriti, kajti učiteljic je že toliko kot listja in trave, da šolske gospóske že ne vedó več, kam bi te sirote spravile. — Take in enake naloge čakajo državni zbor in vse pričakuje, da bode temeljito pometal po vsej Avstriji, in na olajšanje davkoplačevalcem odpravljal — vse nepotrebne naprave, ter skrbel rajše za povzdigo kmetij-

stva in obrtnije; vsaj imamo v Avstriji prav za prav uže preveč take inteligence, ki bi se le zlahkoma rada živela od kmeta, a reelnih in razumnih kmetovalcev in obrtnikov pa je dosta premalo.

Iz Ljubljane. — Ker so volitve v državni zbor končane, soštevajo časniki zdaj poslance različnih strank, da se izve, katera stranka bo večino imela in koliko. To je gotovo, da so centralisti (ustavoverci) propadli in da poslanci naše stranke (naj jih imenujemo autonomiste, federaliste ali konservativce) imajo večino kakih 45 do 49 glasov, in po takem pride tudi naših kakih 25 (tedaj večina) v delegacijo. Al nemogoče je uže danes prav natanko zagotoviti razméro med številom autonomistov (federalistov) in centralistov, kajti to se bode še le pokazalo takrat, ko pridejo poslanci v zbor, se razvrstijo v različne „klube“ in se bode slišalo njihovo glasovanje o važnih razpravah. Če pridejo, kar smemo pričakovati, Čehi v zbor, bode česko-moravski klub s prištetimi 16 federalističnimi veliko-posestniki českimi in moravskimi štel 60 glav, — poljski klub 59, Hohenwartov klub pa 49, kateremu utegne še kakih 15 poslancev pristopiti, kateri se prištevajo k „srednji stranki“. Vsi trije klubi pa bodo o glavnih vprašanjih edini.

— (Iz seje deželnega odbora 11. julija.) Načeloma je deželni odbor sklenil, da se v norišnici na Studenci ne vpelja lastna režija, dokler ne bodo vsi blazni iz stare norišnice v Ljubljani in iz norišne podružnice v prisilni delavnici v novi norišnici spravljeni. — Deželna vlada se naprosi, naj razpiše 3 izpraznjene študentske stipendije za slepe otroke za šolo v Lincu. — Za dokončanje zidanja ljudske šole v Št. Lambertu se dovoli iz normalno-šolskega zaklada 400 gld. podpore. — Ljubljanski hranilnici in gosp. Martinu Hočevarju v Krškem se izreče zahvala za darova vsak po 200 gld. muzejnemu zakladu za preiskavanje poganskih gomil. — Redutna dvorana se prepusti za razstavo starin iz poganskih gomil in za seje starinoslovcev, kateri bodo imeli poslednje dni t. m. v Ljubljani svoj shod.

— C. k. deželni predsednik vitez Kalina se je 10. dne t. m. podal za nekoliko časa v Karlove Vary v toplice.

— C. k. vladni svetnik vitez dr. Schöppl je dobil naslov in značaj c. k. dvornega svetnika.

— (*Matica slovenska*) je postala posestnica hiše banke „Slovenije“; z dopisom od 28. junija t. l. je c. k. deželna sodnija dovolila prepis one hiše v zvezdnem drevoredu v lastnino Matičino.

— (*V seji mestnega odbora 12. t. m.*) je župan odgovoril na več interpelacij. Iz odgovora na interpelacijo dr. Kar. Bleiweisa o zelo zanemarjeni mestni ubožnici je bilo očitno, da se za bolnike še prav nič ni storilo, pa tudi ni podoba, da se žalibog bode kmalu kaj storilo, čeravno je potreba boljše skrbi očitna; — za napravo obrisov prodajalnic za mokaarje in druge za knezoškofijsko palačo, o kateri je interpeliral gosp. Regali, mestni inženir še ni imel časa; — iztrebljenje mestnih kanalov, za kar je interpeliral g. Horak, se je izvršilo.

— Dve službi c. k. okrajnih živinozdravnikov za Kranjsko ste razpisani. Prošnje se imajo c. k. deželnemu predsedstvu v Ljubljani zadnji čas izročiti do 15. avgusta. Prošnjiki se morajo izkazati z diplomom, da so na Dunaji izvršili više živinozdravske študije, s spričalom znanja slovenskega ali kakega družega slovenskega jezika, s krstnim listkom, s spričalom, da so vsled ministerskega ukaza od 21. marcija 1873. leta sposobni za ces. stanovitno službo; če so morebiti uže pri kužnih živinskih boleznih opraviti imeli, jim bo to v posebno priporočilo.

— Za pogorelce v Gori ribniškega sodnijskega okraja, katerim je požar 30. dne u. m. grozno škodo učinil, se smejo po dovoljenji c. k. deželnega predsedstva po celi deželi nabirati milodari.

— (*Sokolski večer*) je preteklo nedeljo zvečer privabil toliko gostov na vrt čitalniške restavracije, da so bili vsi prostori prepolni. Al tudi zadovoljni smo bili in sicer jako zadovoljni z vsem, kar smo videli, kar smo slišali, in kar smo jedli in pili. O telovadnih produkcijah naših Sokolcev smo kar strmeli, — v lepo petje čitalničnih pevcev kar zamaknjeni bili, — za okusna jedila in dobre pijače pa smo sedanji gostilnici Grčarjevi hvalo peli, in ker je tudi vreme ugodno bilo, smo po vse zadovoljni zapustili vrt, veseli novice, da je čitalniški odbor v soboto sklenil, da čitalnica prve dni avgusta tudi napravi veselico tu pod milim nebom.

— (*Konec šolskega leta.*) Včeraj ob 8. uri zjutraj so zvonovi v stolni cerkvi klicali šolsko mladino gimnazije, preparandije in vadnice k slovesni sv. maši, s katero se je sklenilo šolsko leto. Mestne ljudske šole se zapró še le 23. dne t. m.

— (*Ljubljanska viša gimnazija*), kakor „Jahresbericht“ kaže, je imela za obligatne predmete 20 profesorjev in učiteljev in je štela koncem letošnjega leta 502 javnih in 7 privatnih učencev, med katerimi je bilo 376 Slovencev, 124 Nemcev, 2 Čeha, 6 Lahov in 1 Anglež; po veri so bili vsi katoliki. Obligatni predmeti so bili: veronauk, latinščina, grščina, nemščina, slovenščina, zemljepis in zgodovina, matematika, prirodopisje, fizika in propedeutika; — neobligatni predmeti so bili: kmetijstvo, francosčina, italijanščina, stenografija, risanje, lepomisje, petje in telovadba; godbe se je učilo več gimnazijalcev v muzični šoli filharmoničnega društva.

— (*Cecilijno društvo*) ima 7. dne avgusta svoj občni zbor. Program obsega 4 razdelke: 1) ob osmih zjutraj slovesna sv. maša v stolni cerkvi, — 2) zborovanje v škofiji, — 3) ob štirih popoldne petje pred sv. rešnjim Telesom v stolni cerkvi, — 4) ob petih teoretično-praktičen poduk v koralnem petji v Alojznici. Kaj se bo dopoldne in popodne v cerkvi pelo, naznanja „Cerkv. Glasb.“ v svoji 7. številki. Glavna pevska poskušnja bo 6. avgusta popoldne v Alojznici. Zvečer 7. avgusta je skupna zabava, s katero se končá občni zbor. — Zborovanja udeležiti se smejo le društveniki, vseh družih slovesnosti pa sploh vsi prijatelji glasbe.

— (*V Kamniku*) je bila v nedeljo lepa národna veselica. Prišlo je mnogo rodoljubov in domorodkinj iz Kranja pozdravit vrle meščane kamniške, ki so se pri zadnjih volitvah med kranjskimi mesti z največo odliko obnesli. Tudi iz Ljubljane je šlo v Kamnik nekoliko narodnjakov, katerih bi gotovo veliko več bilo, ko bi se ta izlet bil bolj razglasil. Z grada gosp. viteza Schneida jim je velikanska cesarska zastava naznanjala in strelji s starega grada klicali so jim „dobro došli!“ Nekoliko kranjskih rodoljubov in domorodkinj je kmalu po dohodu obiskalo visokospoštovanega viteza Schneida na njegovem gradu, kjer so bili ljubeznjivo sprejeti. Po skupnem obedu v čitalnični dvorani, pri katerem je gosp. dr. Mencinger, predsednik čitalnice kranjske, nazdravil kamniškemu mestu, ki je postalo zdaj prava trdnjava rodoljubju, in kateremu pozdravu je zahvalno odzdravil dr. Samec, se je vsa družba odpeljala v bližnji Mengeš na vrt Staretove gostilne, kamor je došel tudi vitez Schneid s svojo rodovino. Tu je s prisrčno napitnico pozdravil župan kranjski g. Šavnik viteza Schneida, ki je v jedernatem govoru županov pozdrav odzdravil, rekši, da mu za predragi narod slovenski uže bje srce njegovo od leta 1863., ko je prvokrat ž njim v dotiko prišel, in da mu ostane

zvest do zadnjega diha. Na večer so se poslovili Kranjci in Ljubljancje veseli lepega dne in vrnili domov. — Naj omenimo, da Kranjcem so v Mostah kljubovali neki neotesanci, — da pa jih je za to odškodoval preprijazni sprejem v Šenčurji. „Tagblattu“ je ona nezgoda v Mostah zopet voda na njegov mlin, katerega je namazal po svoji navadi s celo korbo laži. Tako se „Tagblatt“ zmerom najraje valja v svoji gnojnici, — dober tek!

— (Zbor avstrijskih učenjakov v človekoznanstvu in prazgodovinskih preiskavah) nam je napovedan na 28. in 29. dne t. m. Zborovalo se bode ta dneva dopoldne od 9. do 12. ure v redutni dvorani, popoldne oba dneva pa izleti napravili na mirje in močvirje k starodavnim stavbam na koléh. Napovedana so dozdej sledeča predavanja: O najnovejših najdbah šentmarjetskih gomil bo govoril gosp. Dežman, — o starodavnih lončenih posodah in o razvoji njih ornamentike prof. Gurlitt, — o imenih kranjskih krajev in osob prof. vitez Arnold Lušin, — prof. Alfons Müllner bo razpravljajal človekoznanstvene stvari iz doljnega Štajerja, in kako naj se postopa o delovanju na antropologičnem in prazgodovinskem polju, — gosp. V. Obermüller bo govoril o predrimskih prebivalcih Norika, — gosp. M. Scheyer o poganskih rakah v okraji rateškem na Dolenjskem, — gosp. Szombathy o kranometriškem aparatu c. kr. prirodoslovnega dvornega muzeja dunajskega, — grof G. Wurmbbrand o avstrijskih stavbah na koléh.

— „Brenceljna“ zadnja številka je prinesla naslikan „pogreb prokletih grabelj“, dobro sestavljeni dvogovor med „Idrijo“ in „slovenskim duhom“, in pa kako „rešpehtarjeva kuharica“ levite bere celjskemu župniku Wretschkotu, ki je pri volitvah delal za Ferrekarja!

— O svečanosti, s katero so se v pondeljek v Zagrebu sprejeli z Dunaja prepeljani ostanki leta 1872. ondi umrlega slavnega pesnika Petra Preradoviča in Zagrebu položili v grob, nam poroča dr. Poklukar, ki se je kot zastopnik „Matice slovenske“ ravnokar vrnil iz Zagreba, da je bila svečanost v istini tako sijajna, da Zagreb ni še doživel take, počenši od momenta na kolodvoru, kjer je navdušeno govoril A. Šenoa, da momenta na pokopališču, kjer je s prekrasnim govorom dr. K. Vojnović zaključil svečanosti. Deputaciji „Matice slov.“ so se dr. Poklukarju pridružili Zagrebški udje naše Matice gospodje: ravnatelj gimnazije Fr. Bradaška, prof. Stare in prof. Celestin. Vencev, nekaterih velikanskih in prekrasnih je bilo okoli 120, med njimi tudi lavorov venec naše Matice. Krog 11. ure je prišel sprevod na pokopališče, kjer se je razkril prekrasni, a ne še po vse dodelan spominek narejen iz kararskega marmeljna: „na grobu plakajoča Hrvatska“. Tako so se spolnile želje neumrlega pesnika, da domovina zdaj govori:

„U mom polju dajem groba,
Mojim ciečem grob ti kitim.“

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — O sestavi novega ministerstva se ne sliši še nič. Da pride, o tem ni dvombe; želeti je le, da bi grofu Taaffe-u zraven avstrijskega patriotizma bila bi pred vsem politična taktika vodilo v sestavi novega ministerstva, kajti v ustavnem življenju je prava politična taktika eden najvažnejših faktorjev.

— Minister Stremayr, ki domá ni mogel vjeti nobenega poslanstva, je šel v Bukovino za-nj kolidovat, kjer se mu je c. kr. deželni predsednik Alesani

umaknil. Bukovina, kjer so tudi glasovitega Offenheima si za poslanca izbrali, je tedaj „das Land, wo die Mandate blühen“.

— Českemu deželnemu zboru se bode neki predložila vladna predloga o prenaledbi volilnega reda. — Morebiti je ta predloga ena tistih garancij, po kateri Čehi pridejo v državni zbor.

Iz Gorice. — Gosp. Žepič, učitelj deželne kmetijske šole, bo šel v nekatere kraje dežele naše in ondot v 3 dnevni podučeval o sadjereji. Za to podučevanje sta letos odločena kraja Sežana, in sicer dne 24., 25. in 26. julija in pa Kobarid dne 28., 29. in 30. julija. Poduk bo trajal vsak dan od 10. do 12. ure predpoldne, popoldan je odločen za praktične razkaze. Poduk bo javen in brezplačen in so vabljeni udeležiti se teh kurzov kmetovalci, posebno sadjerejci. Podučevalo se bo: kako pravilno sušiti sadje, kako umno izkoristiti sadje, kako bi se zamogla sadjereja vsestransko razširiti, na pr. po občinskih drevesnicah, z zasajenjem poti, kako naj se novi sadni vrti napravljajo, kako drevje sadi in staro oskrbuje.

Iz Dalmacije. — Ker se brez dr. Klaiča skor ne more misliti v državnem zboru prav zastopana Dalmacija, zato slišimo, da kdo izvoljenih poslancev odstopi in da Klaiča potem volijo.

Ogersko. — Kobilice so v županiji Szatmarski okoli 600 oralov poljá večidel pokončale. Vojaki in občine delajo, kar morejo, da bi zabranili škodo, 3600 delavcev je zato zmerom na nogah; skopali so grabnov (100.000 sežnjev po dolgem), kamor lovijo kobilice, katere pokrijejo s slamo in jo zažgejo, da tako sežgó požeruhinje.

Iz Rusije. — Tudi v južni Rusiji in na Kavkazu je letos silna suša. Kar suša ni vzela in pa toča ni vničila, to sedaj kobilice in pa žitni hrošči pokončujejo. Setve okoli Odese in po južno ruskih okrajnah Besarabije, Jekaterinoslava, Kersona, Poltave in kavkazskih okrajnih Tiflisa, Trska, Bakur, Stavropolja in Kutaisa so skoraj popolno pokončane. Kobilice žró zdaj žitne bilke, travo, drevesno listje, kajti tudi vrti so tako polni te nadloge, kakoršne najstareji ljudje ne pomnijo.

— „Golos“ piše, da sta se sv. oče papež in ruski car prijazno pogodila zarad katolikov na ruskem Poljskem.

Iz Bolgarije. — Ko je te dni novoizvoljeni knez Aleksander I. na zemljo bolgarsko stopil, objavil je sledečo proklamacijo: „Dragi moji rojaci! Po jednoglasni volitvi bolgarskega naroda povzdignem na kneževski prestol, moram v slovesnem trenutku, ko stopim na bolgarsko zemljo, izreči, kako poznam svetost dolžnosti, katere mi je naložila narodova volja, in kako želim posvetiti vse svoje moči v blagost Bolgarije, ki mi je postala domovina. Predno grém v novo glavno mesto in prevzamen tam vodstvo vladnih poslov, imam za svojo dolžnost, da grem v Trnovo in slovesno prisežem pred narodnim zborom, ki me je volil. Nazznanjajoč bolgarskemu narodu svoj prihod v kneževino, prosim Vsegamogočnega, naj on blagoslovi moj trud. V domoljubji bolgarskega naroda upam najti ono pomoč, katere mi je treba, da bodem mogel zagotoviti blagost deželi, koji posvetim odslej vse življenje svoje. Vsegamogočni naj mi pomaga.“

Iz Bosne. — Bosna in Hercegovina dobite 3 škofe. Tako je nasvetoval biškop Strossmajer sv. očetu, in cesar avstrijski je potrdil.

Angleško. — V Chislehurstu so princa Napoleona slovesno pokopali; okoli 7000 Francozov je bilo pričujočih.